Cooperation and Competition: Israel and Babylonia as Centers of Torah

R. Jason Rogoff – rogoff@hadar.org

July Learning Seminar 5786/2026

Dwelling in the Land of Israel is Equivalent to All the Commandments

מכילתא דברים יא:לא מעשה בר׳ יהודה בן בתריה, ור׳ מתיה בן חרש, ור׳ חנניה בן אחי ר׳ יהושע ור׳ יונתן שהיו יוצאין חוץ לארץ ותבעו והגיעו לפלטום וזכרו את ארץ ישראל. וזקפו את עינין וזלגו דמעותיהן וקראו את המקרא הזה: וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות. (דברים יא:לא-לב). אמרו: ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל מצות שבתורה. אמר ר׳ יונתן: נודר אני מחוצה לארץ לעולם.	**Mekhilta Devarim 11:31** R. Yehudah b. Beteira, Rabbi Mattiah b. Ḥarash, R. Ḥananiah the nephew of Rabbi Yehoshua, and Rabbi Yonatan were traveling outside the Land [of Israel], they turned and arrived in Paltom (Akko) and remembered the Land of Israel. They lifted their eyes and their tears flowed, and they recited this verse: “And you shall inherit it, and dwell in it, and observe to do…” (Deuteronomy 11:31-32). They said: Dwelling in the Land of Israel is equivalent to all the commandments in the Torah. Rabbi Yonatan said: I vow never to leave the Land.

מכילתא דברים יא:לא וכבר היה ר׳ לעזר בן שמוע ור׳ יוחנן הסנדלר הולכין אצל ר׳ יהודה בן בתירא לנציבין ללמד ממנו. הגיעו לצידן, וזקפו את עינין וזלגו דמעותיהן וקראו את המקרא הזה: וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות את כל החקים האלה ואת המשפטים (דברים יא:לא-לב).	**Mekhilta Devarim 11:31** R. Elazar b. Shammua and R. Yoḥanan Ha-Sandlar were once traveling to R. Yehudah b. Beteira in Netzivin to learn from him. When they reached Sidon, they lifted their eyes and their tears flowed, and they recited this verse: “And you shall inherit it, and dwell in it, and observe to do all these statutes and judgments” (Deuteronomy

11:31–32). They said: Dwelling in the Land of Israel is equivalent to all the commandments in the Torah. They turned back and returned to the Land.	אמרו: ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל מצות שבתורה. חזרו ובאו להן לארץ.

Seeking Torah Wherever it Exists

Bavli Sanhedrin 32b MS Yad HaRav Herzog Our rabbis taught: “Justice, justice you shall pursue” (Deuteronomy 16:20) — follow a worthy court: follow R. Eliezer to Lod, follow Rabban Yoḥanan b. Zakkai to Beror Hayil… Another teaching states: “Justice, justice you shall pursue” — follow the sages to the *yeshivah*: Follow R. Eliezer to Lod, follow Rabban Yoḥanan b. Zakkai to Beror Hayil, follow R. Yehoshua to Peki’in, follow R. Akiva to B’nei Brak, follow Rabban Gamliel to Yavneh, R. Mattiah b. Ḥarash to Rome, follow R. Yehudah b. Beteira to Netzivin, follow R. Ḥananiah b. Teradyon to Sikhnin, follow R. Yose to Tzipori, follow Ḥananiah the nephew of R. Yehoshua to the Diaspora, follow Rabbi to Beit She’arim, follow the Sages to the Chamber of Hewn Stone.	**בבלי סנהדרין לב ע״ב כ״י יד הרב הרצוג** תנו רבנן: צדק צדק תרדף (דברים טז:כ) הלוך אחר בית דין יפה: אחר ר' אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל… תניא אידך: צדק צדק תרדף, הלוך אחר חכמים לישיבה: אחר ר' אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל, אחר ר' יהושע לפקיעין, אחר ר' עקיבה לבני ברק, אחר רבן גמליאל ליבנה אחר, ר' מתיה בן חרש לרומי, אחר ר' יהודה בן בתירה לנציבין, אחר ר' חנינה בן תרדיון לסיכני, אחר ר' יוסי לציפורי, אחר חנניה בן אחי ר' יהושע לגולה ,אחר ר' לבית שערים אחר חכמים ללשכת הגזית.

Ḥananiah and the Struggle for Authority

Yerushalmi Sanhedrin 1:2 (19a) (1) Ḥananiah the nephew of R. Yehoshua intercalated [the calendar] outside the Land. Rabbi sent him three letters with R. Yitzhak and R. Natan: In one he wrote, “To his Holiness Ḥananiah.”	**ירושלמי סנהדרין א:ב (יח, א)** (1) חנניה בן אחי ר' יהושע עיבר בחוצה לארץ. שלח ליה ר' ג' איגרן גבי ר' יצחק ור' נתן. בחדא כתב: לקדושת חנניה.

In another he wrote, “The kids that you have left behind have become billy goats.” In another he wrote, “If you don’t accept [our authority], go out in the wilderness of the bramble, and you be the slaughterer and let Nehunion the Priest sprinkle the blood.”	וחדא כת': גדיים שהינחת נעשו תיישים. ובחדא כת': אם אין את מקבל עליך צא לך למדבר האטד ותהי שוחט ונחוניון זורק.
He read the first and honored them; the second and honored them. When he read the third, he wished to despise them. They said to him, “You cannot, as you have already honored us!”	קרא קדמייתא ואוקרון, תנייתא ואוקרון. תליתא בעא מבסרתהון. אמרין ליה: לית את יכיל דכבר אוקרתנין.
(2) R. Yitzhak stood up and read in the Torah: “These are the festivals of Hananiah the nephew of R. Yehoshua.” They said to him: “These are festivals of the Lord” (Leviticus 23:4). He said to them, “That’s our version.” R. Natan got up and concluded: “For from Babylon will go out the Torah, and the Word of the Lord from Nehar Pakod!” They said, “For from Zion will go out the Torah, and the Word of the Lord from Jerusalem” (Isaiah 2:3). He said, “That’s our version.”	(2) קם ר' יצחק וקרא באוריתא: "אלה מועדי חנניה בן אחי ר' יהושע". אמרין ליה: "אלה מועדי ה׳" (ויקרא כג:ד). אמרו לון: גבן. קם ר' נתן: ואשלים: "כי מבבל תצא תורה ודבר ה׳ מנהר- פקוד". אמרין ליה: "כי מציון תצא תורה ודבר ה׳ מירושלים" (ישעיהו ב:ג). אמ' לון: גבן.
(3) He went and complained about them before R. Yehuda ben Beteira in Netzivin. [R. Yehuda ben Beteira] said to him: “After them! After them!” He said to him: “I don't know what’s there. How can I know that they are as wise in thought as I am?”...He rose up and rode on his horse. Wherever he reached, he reached,	(3) אזל קבל עליהון קמי ר' יהודה בן בתירה לנציבין, אמ' ליה:אחריהם אחריהם. אמ' ליה: לי נא ידע מה תמן, מה מודע לי דאינון חכמין מחשבה דכוותי…קם ורכב סוסיא. הן דמטא מטא והן דלא מטא נהגין בקילקול.

	and wherever he did not reach—they observed in error.
(4) כת' "אל יתר זקני הגולה״ אמ' הקב'ה: ביותר הם עלי זקני הגולה.חביבה עלי כת קטנה שבארץ-יש' יותר מסנהדרין גדולה שבחוצה לארץ.	(4) It is written: “To the rest of the elders of the exile” (Jeremiah 29:1).—God said: They the elders of the Golah are most [beloved to Me but nevertheless] a small group in the Land of Israel is more beloved to Me than a great Sanhedrin in the Diaspora.

The Babylonian Response

בבלי ברכות סג ע"א-ע"ב	**Bavli Berakhot 63a-b**
כשירד חנניה בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ.	When Ḥananiah,[1] the nephew of R. Yehoshua, went down to the Diaspora, he began intercalating years and fixing months outside the Land of Israel.
שגרו אחריו שני תלמידי חכמים רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטל. כיון שראה אותם, אמר להם: למה באתם? אמרו ליה: ללמוד תורה באנו.	They sent after him two scholars: R. Yose b. Keifar and the grandson of Zekhariah ben Kevutal. When he saw them, he asked, “Why have you come?” They replied, “We have come to learn Torah.”
הכריז [עליהם]: אנשים הללו גדולי הדור הם, ואבותיהם שמשו בבית המקדש, כאותה ששנינו: זכריה בן קבוטל אומר: הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל.	He announced: “These men are the great ones of the generation, and their ancestors served in the Temple,” as we learned: “Zekhariah ben Kevutal said, ‘Many times I read before him from the book of Daniel.’”
התחיל הוא מטמא והם מטהרים, הוא אוסר והם מתירים.	He began to declare things impure, and they would declare them pure; he would forbid, and they would permit. He announced: “These men are worthless, empty!”
הכריז עליהם: אנשים הללו של שוא הם, של תהו הם. אמרו לו: כבר בנית - ואי אתה יכול לסתור, כבר גדרת - ואי אתה יכול לפרוץ.	They said to him: “You have already built—you cannot tear down. You have
אמר להם: מפני מה אני מטמא ואתם מטהרים, אני אוסר ואתם מתירים?	

[1] The Vilna printed edition and some manuscripts mistakenly read Hanina. See *Dikdukei Soferim: Berakhot*, p. 368 n. 5.

	already fenced—you cannot break through.”
אמרו לו: מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ.	He said to them: “Why is it that I declare impure and you declare pure, I forbid and you permit?”
אמר להם: והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ?	They said to him: “Because you are intercalating years and fixing months outside the Land of Israel.”
אמרו לו: הנח רבי עקיבא, שלא הניח כמותו בארץ ישראל. אמר להם: אף אני לא הנחתי כמותו בארץ ישראל.	He said to them: “But didn’t Akiva ben Yosef intercalate years and fix months outside the Land?”
	They said: “Leave aside R. Akiva—there was no one like him in the Land of Israel.”
אמרו לו: גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי קרנים, והם שגרונו אצלך, וכן אמרו לנו: לכו ואמרו לו בשמנו: אם שומע - מוטב, ואם לאו - יהא בנדוי. ואמרו לאחינו שבגולה: אם שומעין - מוטב, ואם לאו - יעלו להר, אחיה יבנה מזבח, חנניה ינגן בכנור, ויכפרו כולם ויאמרו: אין להם חלק באלהי ישראל.	He responded: “There is no one like me in the Land of Israel either.”
	They said to him: “The kids you left behind have become billy goats with horns, and they are the ones who sent us to you. And this is what they told us to say in their name: If he listens—good. And if not—he will be excommunicated. And tell our brothers in the Diaspora: if they listen—good. But if not, let them go up to the mountain, and let Aḥiyah build an altar, Ḥananiah play the lyre, and let them all offer sacrifices and declare: ‘We have no share in the God of Israel.’”
מיד געו כל העם בבכיה ואמרו: חס ושלום! יש לנו חלק באלהי ישראל.	
וכל כך למה? משום שנאמר כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים (ישעיהו ב:ג).	Immediately, all the people broke into weeping and cried out: “Heaven forbid! We do have a share in the God of Israel!” And why was all this said? Because it is written: “For out of Zion shall go forth the Torah, and the word of the Lord from Jerusalem” (Isaiah 2:3).